

gegeven, dat de door mij aangeboden artikelen zelfs niet voldeden aan de lichte eischen, die door u gesteld worden; ik word kregel en erger, als gij mij, al is het dan ook zijdelings, durft toevoegen, dat mijn artikelen niet in behoorlijken vorm zijn vervat en niet betrouwbaar schijnen.

Amsterdam, 31 October 1920.

E. VAN DIEREN.

HET PAPIER VAN HET TIJDSCHRIFT.

Het zal de redactie wel niet onbekend zijn, dat het papier van het *Tijdschrift* van dezen jaargang allengs al slechter en slechter is geworden. Na de hoopvolle toezegging van den eersten redacteur van verleden jaar is weliswaar een aanmerkelijke verbetering ingetreden, doch niet al te lang daarna zijn wij in het allergeeftenste papier vervallen, dat men zich denken kan.

Het wil mij nu voorkomen, dat vele lezers met mij gaarne zouden worden ingelicht over deze malaise. Bij voorbaat is het duidelijk, dat hier iets moet haperen, al was het alleen maar hierom, dat een zekere afwisseling in gemeen en allergeeftenst papier niet zelden voorkomt.

Daar wij over het geheel hebben gezien, dat van verreweg de meeste periodieken het oorlogspapier weer door een betere soort is vervangen, wil het toch vreemd toeschijnen, dat het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* maar steeds doorgaat te verschijnen op het oorlogspapier.

Nu de eerste redacteur in het laatste nummer er prijs op stelt teleurstellingen bij de lezers te willen wegnemen, zijn mij bovenstaande regels uit de pen gevloeid; mogelijk dat wij ter gelegener tijd een antwoord tegemoet mogen zien.

Amsterdam, 1 November 1920.

H. T. DEELMAN.

KEURINGEN BIJ DE POSTERIJEN.

Collega PINKHOF is met zijn aanvallen op de posterijen niet bijster gelukkig. „Hij spreekt op de pof, en weet er niet of”, zooals een Zeeuwsch rijmpje zegt. Eerst wordt op losse gronden de staking aangeraden van keuringen en wel op officieele plaats, cursief gedrukt (bldz. 1510, 16 October l.l.). Nu (bldz. 1728, 23 October) wordt de staf gebroken over de aanschrijving aan de directeuren van post- en telegraafkantoren, waarin wordt verzocht in de oproeping voor keuring de mededeeling op te nemen, dat desgewenscht een familielid bij het onderzoek tegenwoordig kan zijn.

Mogen wij collega PINKHOF er van op de hoogte brengen, dat deze mededeeling het gevolg is van een verzoek der controleerende geneeskundigen bij de posterijen en telegrafie? Ons verzoek was het gevolg van het feit, dat een onzer reeds belasterd was.

Waar het overgrootste meerendeel der keuringen voor de posterijen geschiedt door de controleerende geneeskundigen, die den gewraakten maatregel wenschen, zal „het dienstig zijn, ook nu het honorarium voor de keuringen tot een behoorlijke hoogte is gebracht, geen verklaring van hooger hand te verwachten, dat de bepaling een vergissing is”. Ik herhaal gevarieerd de laatste zinsnede van PINKHOF, die het op bldz. 1728 voorstelt, alsof de verhooging nog te wachten is, terwijl hij op bldz. 1651 medegedeeld heeft, dat zij tot stand gekomen is.

Namens tien controleerende geneeskundigen bij het Staatsbedrijf der Posterijen, Telegrafie en Telefonie, te 's-Gravenhage vergaderd

Rotterdam, 1 November 1920.

F. P. J. DOELEMEN.

De ergernis, waarvan mijn stukje de weerklank was, wordt blijkens ontyangen brieven door verschillende collega's gedeeld. De minderheid, die niet om den maatregel had gevraagd, acht zich door zulk een dienstorder gekrenkt. En de persoon, die van dien dienstorder een krantenbericht heeft gemaakt, heeft ons allen gekrenkt. Als de directeur-generaal op de formulieren, waarmede keuringscandidaten naar den arts worden verwezen, de inlichting had laten drukken, zou er niets verbeurd zijn. Het is nog niet gebleken, dat het met de honoraria in orde is; van officieren van